

[Jens Thomsen.]

at en Forøgelse er forsvarlig. Jeg er af den Formening, at en Formuebeskatning, der intet Hensyn tager til Formuens Afkastning, virker uretfærdigt. Det er uretfærdigt, at den Formue, der ingen Afkastning giver, beskattes lige saa højt som den Formue, der giver en høj Afkastning. Vil man opretholde eller forøge Formuebeskatningen, bør Skatten lægges i Forhold til den Indtægt, der flyder af Kapitalen. Denne Form for Formuebeskatning er jo benyttet i mange Aar gennem Kildeartsbeskatningen, der anvendes i mange Kommuner, og den virker mere ensartet og retfærdigt end den nuværende Formuebeskatning. Hvor Forrentningsevnen ligger fra 40 til 75 pCt., som den gør i forskellige beskyttede Virksomheder, spiller Formueskatten jo ingen Rolle, men det er urimeligt, at den Formue, der kun giver en lille eller ingen Forrentning, skal svare samme Formueskat, og den Forhøjelse, der er Tale om gennem nærværende Lovforslag, vil forøge denne Uretfærdighed.

Dertil vil Ministeren vel svare noget lignende, som Finansministeren sagde ved Forhandlingerne om Dækningsforslagene: En Formue paa 100 000 Kr., som det ærede Medlem Hr. Nøhr omtalte, skal efter det foreliggende Forslag udrede 64 Kr., og det kan vel ikke ødelægge Formueejeren. Det er jo fuldstændig rigtigt, men det kan jo ogsaa i dette Tilfælde gaa, som det gik Manden, der læssede Tørv. Han sagde til Hesten, hver Gang han smed en Tørv paa: Kan du trække den, kan du ogsaa trække en til. Men da han var færdig med at læsse, kunde Hesten alligevel ikke trække Læsset. Og han var lige saa konsekvent, da han skulde til at læsses Tørvene af, for saa sagde han: Kan du ikke trække den, saa kan du heller ikke trække den — og Følgen var, at han havde faaet alle Tørvene læsset af, før han kom til at køre. (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]): Han maa jo have været et Fjols). Ja, hvis bare den Mand var ene om at være et Fjols, saa stod det godt til i dette Land.

Ud fra denne Betragtning angaaende Overdrivelse kunde det i alt Fald være betimeligt at se nærmere paa den samlede Virkning af Formuebeskatningen. Vi har i adskillige Tilfælde set, at den samlede Skatteudskrivning kan overstige en enkelt Skat-

teyders samlede Indtægt, og derved tvinges vedkommende jo til at søge til mildere Egne i andre Lande. Det er i Virkeligheden en daarlig Økonomi for Landet, og der er derfor al mulig Grund til at overveje dette Forhold i Forbindelse med det her forelagte Lovforslag.

Jeg vil gerne her nævne et Eksempel. For faa Aar siden optog Danmark et Statslaan i Amerika paa 50 Mill. Kr. til 5 pCt. Vi hørte dengang stor Lovprisning over det billige Laan, men Statens Udgift er jo, Billigheden til Trods, 2 500 000 Kr. aarlig.

Tænk vi os de amerikanske Laan-givere repræsenteret i een Person, og at han flytter til Danmark, saa vilde vi faa en Skatteindtægt paa 1 388 707 Kr. til Hjælp til Rentebetalingen. Tager vedkommende Ophold i en Kommune med en Skatteprocent af 20, bliver Kommuneskatten 200 000 Kr. plus ca. 25 000 Kr. i Kirkeskat. Merindkomstskatten ser vi bort fra, men Tillægsskatten efter det forelagte Forslag bliver 250 350 Kr., og dertil kommer yderligere en Skat efter de nu foreliggende Forslag til en Udligningsfond paa 367 223 Kr., og Mandens samlede Skat til det danske Samfund bliver derefter i direkte Statsskat af Formuen 794 545 Kr. og af Indtægten 594 162 Kr. Dertil kommer Kommuneskatten 725 000 Kr., Tillægsskat efter Dækningsloven 252 000 Kr., og Skatten efter Udligningsforslaget bliver 171 564 Kr. paa Formuen og 195 659 Kr. paa Indtægten. Det vil sige, at tilsammen bliver der paalagt denne Mand 2 733 280 Kr. i Skat, og hans Indtægt vil derfor ikke kunne slaa til til at dække de forskellige Skatter. Det Tvangslaan, som foreslaas i disse Skatte-lovforslag, maa vi se væk fra, for hvis Manden ikke ejer mere end de samme 50 Mill. Kr., som han har laant til den danske Stat, vil han ikke kunne fremskaffe Midler til Tvangslaanet. Man ser heraf, at 5 pCt. Indtægt af Kapitalen i et saadant Tilfælde ikke kan dække Skatteudskrivningen. Da mit Parti kræver en Rentesænkning, finder vi derfor ingen Anledning til at forøge Formueskatten under de foreslaaede Former. Der kunde maaske være Anledning til at fastsætte en bestemt Grænse for Skatteudskrivningen, f. Eks. den, at den ikke maatte overstige den samlede Indkomst, for det vilde vel være uforsvarligt at sætte